

บทอ่านจากหนังสือกิจการอัครสาวก

กจ 4:8-12

ในครั้งนั้น เปโตรเปี่ยมด้วยพระจิตเจ้ากล่าวแก่เขาว่า “ท่านผู้ปกครองประชาชนและผู้อาวุโสทั้งหลาย! วันนี้เราได้ทำความดีรักษาผู้ป่วยคนหนึ่ง เราจึงถูกสอบสวนว่าคนนี้หายจากโรคได้อย่างไร? ท่านทั้งหลายและประชาชนอิสราเอลทุกคนจงทราบเถิดว่าชายคนนี้หายจากโรคมาขึ้นอยู่กับหน้าท่านทั้งหลาย ก็เพราะพระนามของพระเยซูคริสตเจ้าชาวนาซาเร็ธ ซึ่งท่านได้เอาไปตรึงกางเขน แต่พระเจ้าทรงบันดาลให้กลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตาย พระเยซูเจ้าองค์นี้ทรงเป็นศิลาซึ่งท่านทั้งหลายผู้เป็นช่างก่อสร้างได้ขว้างทิ้งเสีย แต่ได้กลายเป็นศิลาหัวมุม ไม่มีผู้ใดช่วยให้เรารอดพ้น เพราะได้พำนี้พระเจ้ามิได้ประทานนามอื่นแก่มนุษย์นอกจากนามนี้ที่ช่วยเราให้รอดพ้นได้

เพลงสดุดี

สดด 137:1-2,3,4-5,6

- ก) พวกเรานั่งและร่ำไห้อยู่ริมฝั่งน้ำแห่งบาบิโลน
และระลึกถึงศิโยน
พวกเราแขว่นพิณใหญ่ของเรา
ไว้บนต้นหลิวริมฝั่งน้ำ
- ข) ที่นั่น ผู้กวาดต้อนเรมายังถิ่นเนรเทศชวนเราให้ร้องเพลง
ผู้กดขี่เราสั่งเราให้ร้องเพลงยินดี
พูดว่า “จงร้องเพลงแห่งศิโยนให้เราฟังเถิด”
- ค) พวกเราจะร้องเพลงขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้อย่างไร
บนผืนดินของชนต่างด้าว
กรุงเยรูซาเล็มเอ๋ย ถ้าข้าลืมเจ้า
มือขวาของข้าจงลืมเถิด
ง) ลิ้นของข้าจงติดเพดานปาก
หากข้าไม่ระลึกถึงเจ้า
หากข้าไม่คิดว่ากรุงเยรูซาเล็ม
เป็นความยินดีสูงสุดของข้า

บทอ่านจากจดหมายนักบุญยอห์น ฉบับที่หนึ่ง

1 ยน 3:1-2

พี่น้องที่รักยิ่ง จงดูเถิดว่า ความรักที่พระบิดาประทานให้แก่เรานั้นยิ่งใหญ่เพียงไร เพื่อให้เราได้ชื่อว่าเป็นบุตรของพระเจ้า และเราก็คือเช่นนั้นจริง ๆ! โลกไม่รู้จักเรา เพราะโลกไม่ได้รู้จักพระองค์

ท่านที่รักทั้งหลาย บัดนี้ เราเป็นบุตรของพระเจ้าแล้ว แต่เราจะเป็นอย่างไรในอนาคตนั้นยังไม่ปรากฏชัดแจ้ง เราตระหนักดีว่า เมื่อพระองค์จะทรงปรากฏ เราจะเห็นเหมือนพระองค์ เพราะเราจะได้เห็นพระองค์อย่างที่เราเห็นพระองค์ทรงเป็น

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญยอห์น ยน 10:11-18

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสว่า เราเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี ผู้เลี้ยงแกะย่อมสละชีวิตเพื่อแกะของตน ลูกจ้างที่ไม่ใช่ผู้เลี้ยงแกะและไม่เป็นเจ้าของแกะ เมื่อเห็นสุนัขป่าเข้ามา ก็ละทิ้งบรรดาแกะและหนีไป สุนัขป่าแย่งชิงแกะ และฝูงแกะก็กระจัดกระจายไป ลูกจ้างวิ่งหนีเพราะเขาเป็นเพียงลูกจ้าง ไม่มีความห่วงใยฝูงแกะเลย เราเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดี เรารู้จักแกะของเรา และแกะของเราก็รู้จักเรา

พระบิดาทรงรู้จักเราฉันใด เราก็รู้จักพระบิดาฉันนั้น เรายอมสละชีวิตเพื่อแกะของเรา เรายังมีแกะอื่น ๆ ซึ่งไม่อยู่ในคอกนี้ เราต้องนำหน้าแกะเหล่านี้ด้วย แกะจะฟังเสียงของเรา จะมีแกะเพียงฝูงเดียว และผู้เลี้ยงเพียงคนเดียว พระบิดาทรงรักเรา เพราะเราสละชีวิตของเรา เพื่อจะเอาชีวิตนั้นคืนมาอีก ไม่มีใครเอาชีวิตไปจากเราได้ แต่เราเองสมัครใจสละชีวิตนั้น เรามีอำนาจที่จะสละชีวิตของเรา และมีอำนาจที่จะเอาชีวิตนั้นคืนมาอีก นี่คือพระบัญชาที่เราได้รับจากพระบิดาของเรา”

เมื่อพูดถึง “ผู้เลี้ยงแกะ” เรามักจะนึกถึงผู้นำทั้งหลายของพระศาสนจักร แต่บุคคลเหล่านั้นไม่ใช่ผู้เลี้ยงแกะเพียงกลุ่มเดียวของเรา พระศาสนจักรเรียกร้องให้เราแต่ละคนเป็นผู้เลี้ยงแกะที่ดีของกันและกันตามฐานะของเรา เพราะฉะนั้น เราแต่ละคนจึงมีหน้าที่ดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกันด้วย และเราควรมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของวัดของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านเมตตากิจทั้งหลาย ซึ่งเป็นการทำหน้าที่ของผู้เลี้ยงแกะที่ดีของเราอย่างหนึ่ง

สัปดาห์ที่ 4 เทศกาลปัสกา
วันที่ 29 เมษายน 2012/2555

ยน 10.11-18

บทเทศน์

พระเยซูเจ้าทรงเป็นพระชุมพาหรือผู้เลี้ยงแกะ พระองค์ทรงดูแลฝูงแกะที่กระจัดกระจาย เพื่อพระองค์ประทับอยู่กับพวกเขา ดังนั้นพระองค์จะดูแลฝูงแกะที่มาจากสถานที่ต่างๆ จะนำพวกเขาจากชาติต่างๆ เพื่อจะนำไปสู่บ้านแท้ของพวกเขา ที่มีทุ่งหญ้าเขียวขจี หรือสวรรค์ พระองค์ทรงเพียรทนที่จะทรงหาแกะที่หายไปหรือหลงทางไป เพื่อนำพวกเขากลับมา ทรงรักษาแกะที่บาดเจ็บ”

ข้าแต่พระเจ้า ขอถวายพระพรแด่พระองค์ ด้วยถ้อยวาจาและการรำพึงในดวงใจของเรา เป็นสิ่งที่ดีที่จะยอมรับว่า พระองค์ทรงเป็นศิลามั่นคงและพระผู้ไถ่กู้ของเรา

หลายคนพูดเกี่ยวกับข้าพเจ้าว่า เขาไม่ว่างเลย เขามีอะไรต่ออะไรต้องทำทั้งวัน

บางครั้ง งานยุ่งมากจนทำให้เราเครียด เพราะมีงานมาขอให้ทำตลอดเวลา จนหมดแรงทุกวันตอนเช้านอน วันหนึ่ง เราอาจคิดได้ว่า “เราไม่ใช่ทาสของงานนี้” เราจึงควรหาเวลาพักผ่อนหย่อนใจ และจะไม่คิดถึงแผนงานหรือเรื่องกังวลในวันหยุด

เหตุใด ก้าวย่างของชีวิตดูเร่งรีบไปหมด สิ่งที่ข้าพเจ้าหวังและ
ภาวนาเพื่อคุณในวันนี้ คือ ขอให้คุณมีความเชื่อแบบคริสต์ ความจริง
ความเชื่อนี้เป็นพลังสำหรับทั้งชีวิตมากกว่าการทำแต่งงาน บางครั้ง ความ
กังวลทำลายชีวิตของคุณ

ผลร้ายที่ตามมา คือ หลายคนมองดูชีวิตคริสตชน การนมัสการ
บูชาและพระศาสนจักรของพระเยซูคริสต์เจ้าว่า เป็นสิ่งที่ต้องทำ เพราะ
ศาสนาเป็นแหล่งของอารมณ์และชีวิตจิตวิญญาณ

ตลอดพระคัมภีร์ ผู้เลี้ยงแกะเป็นภาพลักษณ์ถึงพระเจ้า ใน
ตะวันออกกลาง แกะจะอยู่กับเจ้าของเป็นเวลาหลายปี จะไม่มีการฆ่าแกะ
เพื่อเป็นอาหาร อย่างมากถลกหนังเพื่อทำเครื่องนุ่งห่ม คนเลี้ยงแกะจะพา
แกะไป. ไม่ใช่”ไล่ตามหลังฝูงแกะ” และอยู่กับฝูงแกะตลอดเวลา เพื่อ
ป้องกันอันตรายด้วยไม้ทิ่มป้อม และพาแกะกลับมาจากสถานการณ์ที่เป็น
อันตรายด้วยไม้เท้า ที่หึงงอตรงปลายที่ยาวพอสำหรับเกี่ยวรอบหัวแกะ
และลากแกะมาอย่างปลอดภัย ขโมยก็จะหนีไป

เรื่องหนึ่งเกิดขึ้นใกล้ถ้ำแถวหมู่บ้านเบธเลเฮมคือ ตอนกลางคืน
คนเลี้ยงแกะ 2 คนเฝ้าแกะในถ้ำเดียวกัน เข้ารุ่งขึ้น พวกเขาต้องแก้ปัญหา
ว่าจะแบ่งแกะอย่างไร แกะตัวไหนเป็นของใคร คนเลี้ยงแกะคนแรกยืน
ห่างจากถ้ำและส่งเสียงเรียกแกะซึ่งแกะของเขาจะจำเสียงของเขาได้ ไม่
นาน แกะของคนแรกก็มาหาเขาจนครบ เพราะฉะนั้น แกะที่เหลือจึงเป็น
ของคนเลี้ยงแกะคนที่สอง

แน่นอน งานของคนเลี้ยงแกะคือป้องกันภัยและหาอาหารให้แกะ นั่นเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำกับเราด้วย พระเยซูเจ้าทรงเป็นผู้เลี้ยงแกะ “ข้าพเจ้าจะไม่ขาดสิ่งใด ทรงนำข้าพเจ้าไปริมสายน้ำที่เงียบสงบ เพื่อฟื้นฟูจิตใจของข้าพเจ้า พระองค์ทรงชี้ทางให้ข้าพเจ้าเดินไปบนมรรคาแห่งความชอบธรรม ทรงซื้อสัตย์ต่อพระนามของพระองค์ แม้ข้าพเจ้าจะต้องเดินไปในหุบเขาที่มีคมมีด ข้าพเจ้าก็จะไม่กลัวอันตรายใดๆ เพราะพระองค์ทรงอยู่กับข้าพเจ้า พระคทาและธารพระกรของพระองค์ช่วยให้ข้าพเจ้าอุ่นใจ” (สดด 23.1-4)

+

เราควรจดจำพระวาจาของพระเจ้าและได้รับความบรรเทาเหมือนคนเลี้ยงแกะที่ช่วยเหลือแกะของเขา

พระเจ้าทรงชนะใจเราด้วยกางเขนของพระเยซูเจ้าที่ทรงช่วยชีวิตของเราตลอดไป ด้วยการกลับคืนพระชนมชีพของพระเยซูเจ้า

เมื่อเราร้องขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า พระองค์จะเสด็จมาหาเรา

เมื่อเรามองหาพระองค์ พระองค์จะช่วยเรา

เมื่อเราอยู่ห่างไกลจากพระองค์หรือหลงทางไป พระองค์จะแสวงหาและร้องเรียกเรา และประทานอาหารแก่เรา ในที่สุด จะทรงนำเรากลับบ้านแท้อย่างปลอดภัย

+

เป็นการง่ายที่เราจะหลงไปตามค่านิยมที่ไม่ดีของโลก คิดใจสิ่งอื่น และไม่สามารถเข้าสู่หนทางที่ถูกต้อง เป็นการง่ายที่เราจะวนกับงานและกระหายสันติสุข แต่หาทางออกไม่ได้

+

ง่ายมาก ถ้าเราหยุดทำสิ่งต่างๆสักครูหนึ่ง เราจะเห็นพระเยซูเจ้าอยู่กับเรา พระองค์จะทำให้เราจะชื่นชมยินดี ทรงบรรเทาใจเราเหมือนเราได้พักผ่อนรึมน้ำ ในทุ่งหญ้าเขียวจี

+

สถานที่ที่พระเจ้าทรงนำท่านมาในวันนี้ คือมีอาหารสำหรับเดินทาง ในพิธีมิสซาฯนี้ มีสิ่งที่ทำให้จิตวิญญาณของท่านเข้มแข็งขึ้น

+

ให้เราพิจารณาสິงเหล่านี้

- “1.ตอนนี้ ฉันเป็นแกะประเภทไหนของพระเยซูเจ้า
2. ฉันเป็นผู้เลี้ยงที่สละตัวเองเพื่อคนรอบข้างอย่างไรบ้าง

+

ข้าแต่พระเจ้าแห่งการอภัย ขอบพระคุณพระองค์ที่แสวงหาลูกเมื่อลูกไม่มาร่วมกับชุมชนวัด หรือลูกล้มลง ประสบความล้มเหลวในชีวิต พระองค์ทรงยกลูกขึ้น และเมื่อลูกสะดุดล้ม พระองค์ทรงพยุงลูกขึ้นเมื่อลูกหลงทางไป พระองค์ทรงเรียกลูกตามชื่อ โปรดช่วยลูกให้ตาของลูกเพ่งมองพระองค์ และขอพระวาจาของพระองค์อยู่ในดวงใจของพวกลูกเสมอ โปรดสดับฟังเถิด พระเจ้าข้า อาแมน